१२ सर्गः एकवद्भावः तद्धस्तं न शूलखड्गादि पानम्बु न मैरेयादि फलै र्वृत्तिर्नौदनादिभिः नो गजवाजिनार्य्यः शरीरमात्रत्वान्निश्चिन्ताः राष्ट्रं देशोन पश्चात् अतएव तत्स्थोजनोनाभिरक्ष्यः एवं च सति परेषां किं० दुःस्थं इत्याचक्ष्व कथय ॥ ५३॥

भ० शस्त्रमित्यादि। चिरेण युद्धोपयोगिनोवस्तुनः क्षयात्तेषा मपि कथं न हानिरित्यत्रेदमुच्यते तरूर्व्वीधरं वृक्षपर्व्वतं सर्व्वेषां सुग्रीवादीनां शस्त्रं न खड्गादि तरवश्च उर्व्वीधराश्चेति समा हारद्वन्द्वः अप्राणिजातित्वात् समाहारइति परः शस्यते हन्यते अनेनेति शस्त्रं उशस्वधे त्रासुमिति त्रः अम्बु जलं पानं पेयं न मद्यादि पीयते इदमिति कर्म्मणि अनट् फलैर्वृत्तिर्जी विका नौदनादिभिः हस्तिनोऽश्वाः स्त्रियश्च न सन्ति अतः शरीर मात्रत्वान्निश्चिन्ताः राष्ट्रं देशोऽपि न पश्चादस्ति अतएव अत्रस्थो जनोऽपि रक्षणीयोनास्ति यदर्थं देशगमनं स्यात् एवं सति परेषां सुग्रीवादीनां किं दुःस्थं भवेत् तदाचक्ष्व कथय एतद्विपरीत मस्माकं सर्व्वमिति भावः ॥ ५३ ॥

सन्धानमेवास्तु परेण तस्मात् नान्योऽभ्युपायोऽस्ति निरूप्यमाणः। नूनं विसन्धौ त्वयि सर्व्वमेतन्नेष्यन्ति नाशं कपयोऽचिरेण ॥ ५४॥

ज०म० अतोरामेण ज्यायसा सन्धिरेवास्तु न विग्रहइति तदेव दर्श यन्नाह सन्धानमित्यादि। तस्मात्परेण सन्धिरेवास्तु अन्य उपायोनास्ति अन्यथा त्वयि विरुद्धबुद्धौ सर्व्वं कपयोविनाशयि ष्यन्तीति ॥ ५४ ॥